

Zadania Terapeuty Integracji Sensorycznej

Terapia Integracji Sensorycznej to proces właściwej rejestracji bodźców wszystkimi zmysłami równocześnie. To szybki i precyzyjny sposób przesyłania, różnicowania, modulowania i interpretacji skutkujący budową elastycznego modelu rzeczywistości, w oparciu, o który rozwijamy coraz bardziej dostosowane do wymagań otoczenia mechanizmy uczenia się i zachowania. Ten proces organizacji informacji sensorycznych jest fundamentem funkcji ruchowych, mowy, emocji, uwagi, relacji społecznych i percepcji.

Cele Terapii Integracji Sensorycznej

Celem terapii integracji sensorycznej jest **stymulacja centralnego układu nerwowego** poprzez pobudzanie receptorów zmysłowych. Proces ten ma dostarczyć aparatowi sensorycznemu odpowiednią ilość i jakość bodźców, aby na ich podstawie mózg nauczył się właściwego reagowania i wykształcił prawidłowe reakcje adaptacyjne. **Zadaniem terapeuty** jest stałe monitorowanie i analizowanie zachowania dziecka, które to działania umożliwiają właściwy dobór kolejnych aktywności oraz pomocy terapeutycznych.

Oddziaływanie terapeutyczne polega na planowym bodźcowaniu trzech podstawowych, pierwotnych zmysłów: **dotyku, czucia głębokiego, równowagi**, które stanowią bazę dla wykształcenia wyższych, bardziej zaawansowanych umiejętności przetwarzania sensorycznego.

Planowanie i organizacja procesu terapeutycznego

Proces terapeutyczny dla optymalnego i wartościowego przebiegu, wymaga planu i odpowiedniej organizacji. Plan jest kompatybilny z programem, a organizacja terapii przebiega w oparciu o wyznaczone cele. Do ich realizacji służą strategie terapeutyczne i przyporządkowane im ćwiczenia, dobierane indywidualnie do każdego dziecka. Terapeuta kreuje katalog aktywności terapeutycznych w odniesieniu do deficytów konkretnego dziecka z uwzględnieniem jego możliwości i poziomu rozwoju.

Efektywność Terapii Zaburzeń Integracji Sensorycznej

Efektywność terapii integracji sensorycznej wynika w głównej mierze z tego, że pod jej wpływem kształtują się nowe, oraz reorganizują dotychczasowe połączenia synaptyczne w ośrodkowym układzie nerwowym. Terapia SI poprawia funkcjonowanie centralnego układu nerwowego (mózgu) dziecka i wpływa na zmianę jego zachowania w sferze motorycznej (kształtuje prawidłowe napięcie mięśniowe i koordynację ruchową), emocjonalnej oraz poprawia umiejętności językowe i poznawcze, a przede wszystkim wpływa na lepszą efektywność uczenia się przez dziecko.

Zauważalne efekty terapii Integracji Sensorycznej:

- polepszenie przetwarzania bodźców sensorycznych;
- normalizacja napięcia mięśniowego;
- regulacja równowagi;
- odbudowanie schematu ciała oraz percepcji ciała w przestrzeni;
- poprawa sprawności ruchowej;
- udoskonalenie koordynacji wzrokowo-ruchowej;
- zmniejszenie ilości zachowań autostymulujących;
- poprawa koncentracji uwagi.